

[Niels Andersen.]

Europa. Det vil i virkeligheden sige, at Danmark i dette spørgsmål trækker på samme hammel som Vesttyskland. Vi ved også, hvad årsagen er til, at Maudlingforhandlingerne brød sammen; det var den situation, Frankrig befandt sig i, en situation, som har ændret sig ganske væsentligt siden, idet Frankrigs økonomi siden da er bedret, og det anses for så vidt kun for et spørgsmål om tid, hvornår Frankrig er i stand til at gå ind i virkelige realitetsforhandlinger om dannelsen af det store frihandelsområde. Sådan ser Vesttyskland også på det, og det skulle vel betyde noget i den situation, der foreligger. Vesttyskland stiller altså også mod det fælles mål, den brede europæiske løsning. Det er imidlertid noget centralt i den danske målsætning, at man får sikkerhed for den størst mulige afsætning på vore hovedmarkeder ikke alene af industrivarer, men vel nok i særdeleshed af vore landbrugsvarer.

Der er andre problemer for vore erhverv end netop dem, der knytter sig til vort landbrugserhverv. Der er i høj grad forbundet problemer med handelens udøvelse, og de tilkendegivelser, man har fået fra handelens organisationer, går jo ud på, at de kunne ønske foranstaltninger af en liberal og udadvendt karakter. Det hænger sammen med, at handelen uden for Europa udgør godt 25 pct. af vor samlede eksport, sammenlignet med at handelen uden for Europa før krigen kun udgjorde 10 pct. På baggrund af denne udviklingslinje betyder det naturligvis umådelig meget, at en markedsordning ikke hindrer vor samhandel med tredjelande, de overseiske lande. Det gælder om at kunne føre en sådan politik, at vi ikke mister vor konkurrenceevne. Her tænker jeg i første række på de konsekvenser, en indmeldelse i de seks ville medføre: omkostningsniveauet ville uvægerligt stige, og vi ville risikere at miste vor konkurrenceevne over for det marked, som er i stadig vækst. Vi må ikke hindre samhandelen med det område f. eks. ved højere toldsatser eller ved urimeligt høje toldsatser. Man skal møde disse oversøiske områder på lige fod og ikke stille hindringer i vejen for, at dette marked kan udvides.

Vi ved jo vel, at der for en del danske

industrivirksomheder kan være vanskeligheder ved at konkurrere, når vi går over til et større marked, og der kan være grund til at stille det spørgsmål: hvorfor kan der være vanskeligheder? Ja, det er jo, som jeg før har nævnt det i det høje ting, resultatet af den politik, Danmark har ført gennem årene. Når nogle af vore industrivirksomheder ikke er i stand til at konkurrere, er det, fordi de har skærmet sig under den beskyttelsesparaply, man har fundet det nødvendigt at holde over Danmark. Det er sundt at komme ud i den friske vind. Man kan måske sige, det er flot sagt, men hvad er det for vilkår, dansk landbrug har haft? Dansk landbrug har netop haft de vilkår, at det skulle have de priser for sine varer, som det kunne opnå på eksportmarkederne. Hvad er det resultatet i? At dansk landbrug er konkurrencedygtigt overalt i verden. Noget lignende ville være hændt for dansk industri, om ikke beskyttelsen havde eksisteret. Derfor forekommer det i og for sig mig, at det er inkonsekvent, at man, når man går ind i et frihandelsområde, begynder med en forhøjelse af toldsatserne. Men hvis man skal se på, hvad man risikerer på dette område, hvis man går ind i de seks, og hvis man går ind i de syv, så må man ganske simpelt erkende, at der på det toldmæssige område foreligger to onder, og deraf må man jo for så vidt vælge det mindste.

Men der er en ting, som jeg gerne vil understrege i forbindelse med en eventuel indtræden i de syv, og det er dette, at importreguleringen afvikles. Importreguleringen, altså dette, at man har hindret varer i at komme ind over Danmarks grænser, har haft en kolossal beskyttende virkning. Samtidig med denne afvikling af importreguleringen ikke alene over for de syv, men over for alle de lande, som er tilsluttet GATT, står vi antagelig over for en meget moderat forhøjelse af tolden. Men det, der betyder noget i denne situation med konvertering fra importregulering til told, er dog dette, at den samlede beskyttelse mindskes, og jeg håber, at den udviklingslinje, der vil blive nedfældet ved, at den samlede beskyttelse mindskes, må udvikles og fremmes i de år, der kommer.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at det var hensigten,